03/01/2022

Κίτρους: Το Βάπτισμα προϋποτίθεται ζωή απλότητας και λιτότητας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος

Στο κήρυγμά του την Κυριακή προ των Φώτων, ο Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Γεώργιος αναφέρθηκε στο μυστήριο του Βαπτίσματος, και τόνισε, μεταξύ άλλων, ότι "για την διατήρηση της καθαρότητας που παρέχει το Βάπτισμα προϋποτίθεται ζωή απλότητας και λιτότητας ώστε ο νους να παραμένει προσγειωμένος και να μην υπερίπταται".

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο το κήρυγμα:

Κυριακή προ των Φώτων, αδελφοί μου, και το κλίμα είναι ακόμα εορταστικό και πανηγυρικό. Η ομορφιά της εκκλησιαστικής ζωής βασίζεται στο εορτολόγιό της. Μετά τη μεγάλη χαρά της γέννησης του Χριστού, η σημερινή Κυριακή, γίνεται το σκαλοπάτι που μας μεταφέρει νοερά από τη Βηθλεέμ στην έρημο του Ιορδάνου. Η ευαγγελική περικοπή μας προετοιμάζει για την επικείμενη λαμπρή εορτή των Αγίων Θεοφανείων.

Ο Μέγας των προφητών ο τίμιος και ένδοξος Ιωάννης ο Πρόδρομος, η φωνή της ερήμου βροντοφωνάζει τότε και σήμερα απευθυνόμενος προς τα ώτα της εκάστοτε ανθρωπότητας για την έλευση του Ισχυρού Θεού, του μεγάλου και Θεανθρώπου Χριστού. Πραγματικά η μορφή του Προδρόμου διδάσκει πολλά και μάλιστα προδρομικά του Χριστού. Τι να πρωτοθαυμάσει κανείς από αυτόν; Τη ζωή του στην έρημο, το κήρυγμα και τη διδασκαλία του ή τις μεγάλες αρετές που τον κοσμούσαν;

Η σημερινή ευαγγελική περικοπή είναι μεν απλή και λιτή στο περιεχόμενο όμως μεγάλη σε διαχρονικές αλήθειες. Ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος όντας στην έρημο προετοιμάζει τους ανθρώπους ώστε να δεχθούν τον ερχόμενο Μεσσία. Και αυτό το επιτυγχάνει με δύο απλά πράγματα τα οποία δίδαξε και ο Ιησούς αργότερα με την πληρότητά τους. Ο Πρόδρομος βαπτίζει τους ανθρώπους παρέχοντάς τους άφεση αμαρτιών. Συνεπώς τόσο το βάπτισμα όσο και η εξομολόγηση των αμαρτιών προϋπάρχουν ως εκκλησιαστικές πρακτικές όμως άνευ του πρίσματος που τους έδωσε ο Χριστός, δηλαδή της Βασιλείας του Θεού.

Μια πολύ σπουδαία θεολογική αναγωγή βασιζόμενη στη σημερινή διήγηση του Αποστόλου Μάρκου είναι η σχέση Βαπτίσματος και άφεσης αμαρτιών. Είναι αξιοπρόσεκτο πως οι Ιεροσολυμίτες και Ιουδαίοι που προστρέχουν στον Βαπτιστή βαπτίζονται «ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν». Αυτή την πρακτική αν την προσλάβουμε σύμφωνα με τα δεδομένα της μετά Χριστόν περιόδου μπο-ρούμε να ανιχνεύσουμε αρκετά νοήματα. **Η Πατερική σκέψη βλέπει πάντοτε αλληλένδετα τη σχέση του μυστηρίου του Βαπτίσματος και του μυστηρίου της Μετανοίας (Εξομολογήσεως). Το μυστήριο του Βαπτίσματος που μας προικοδοτεί ο Ιησούς διά της Θεοφανείας του στον Ιορδάνη, είναι το «ὕδωρ τῆς ἀπολυτρώσεως καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ» για τον κάθε προσερχόμενο σε αυτό. Ταυτόχρονα όμως γίνεται και προοπτική ζωής, της οποίας μέλημα καθίσταται πλέον η διατήρηση αυτής της Καθαρότητας και Αγιότητας που δωρίζει το Βάπτισμα.**

Μέσα σε αυτή την προοπτική λοιπόν της προσπάθειας να διατηρήσουμε καθαρή και αλώβητη την ταυτότητα του Βαπτίσματός μας, εντάσσεται και η μετοχή μας στο μυστήριο της Εξομολογήσεως. Το μυστήριο της Εξομολογήσεως στα μάτια των πατέρων αποτελεί ένα Δεύτερο Βάπτισμα. Και όντως είναι

Και όντως είναι δεύτερο βάπτισμα που έρχεται να καθαρίσει και να αποκαταστήσει το πρώτο.
Παράλληλα για την διατήρηση της καθαρότητας που παρέχει το Βάπτισμα προϋποτίθεται ζωή απλότητας και λιτότητας ώστε ο νους να παραμένει προσγειωμένος και να μην υπερίπταται. Ο Βαπτιστής μας αναδεικνύει εκτός των άλλων και ένα πρότυπο ζωής. Είναι «ενδεδυμένος τρίχας καμήλου», τρέφεται με ό,τι του παρέχει η ερημιά των Ιεροσολύμων, και το κυριότερο είναι πέρα για πέρα ταπεινός σε σημείο που θεωρούσε τον εαυτό του ανάξιο να λύσει τα υποδήματα του Χριστού και Θεού του.

Όλα αυτά είναι πάρα πολύ διαχρονικά και σύγχρονα αν διερωτηθούμε για το ποια αξία έχουν στη ζωή μας. Τα μυστήρια άραγε λένε κάτι στους ανθρώπους σήμερα; Υπάρχει η επίγνωση ότι είμαστε βαπτισμένοι ή ότι κάνουμε αστοχίες και αμαρτίες που πληγώνουν πρώτα τον εαυτό μας και έπειτα την Κοινωνία μας; Υπάρχει έστω Αίσθηση ανάγκης για αλλαγή, διόρθωση και μετάνοια; Υπάρχει τέλος, μια προοπτική στη ζωή του ανθρώπου που να μην είναι μόνο κοσμική και κοινωνική; Ποια είναι; Και πώς κατευθυνόμαστε προς αυτή; Με ποιο μοντέλο ζωής;

Ο άνθρωπος πλάστηκε για τα μεγάλα και υψηλά. Ορίστηκε από το Θεό βασιλιάς της γης. Και πρέπει να στέκεται πάντα στη θέση αυτή. Αλλά αυτό θα το πετύχει ο καθένας μας, μόνο αν ανοίξει η πόρτα της καρδιάς μας και μπει μέσα στην ψυχή μας το πνεύμα του Θεού. Δεν έχουμε λοιπόν παρά τώρα που είναι και η αρχή του νέου χρόνου, όλοι όσοι ποθούμε τη λύτρωση και τη σωτηρία, να προσέξουμε ιδιαίτερα το κήρυγμα αυτό του Προδρόμου. Έτσι θα γίνουμε πραγματικά παιδιά του Θεού, κληρονόμοι της Ουρανίου βασιλείας του και υμνητές της αιωνίας του δόξης.